

Dictada occitana nò 9

Lo 28 de genièr de 2006

D'Enriqueta Guilhèm, *La Cosina a vista de nas*

(Vent Terral, 2000, p. 210)

La Còca de la menina

La meuna menina apelava aquel pastisson “la còca”. La nos preparava per espartinar e l'acompanhava d'una crèma de vanilha e de limon. Aquí cossí fasiá :

(32 mots)

(Aicí s'arrèstan los pichons.)

Botaretz dins una terrina cinc mojòls e amb un foet mesclaretz, en virant un brave moment, cent gramas de sucre, un paquet de sucre vanilhat, una pèl de limon raspada. Quand tot aquò començarà de blanquejar, i pausaretz dessus cent setanta cinc gramas de farina e ba daissaretz aquí.

(81 mots)

(Aicí s'arrèstan los collegials.)

Dins una outra terrina montaretz en nèu las cinc glairas amb un pecic de sal. Quand seràn plan montadas, las vos caldrà pausar dins la primièra terrina e las barrejaretz docament amb un culhièr de fusta en levant plan coma cal.

(122 mots)

(Aicí s'arrèstan los liceans.)

Vojaretz dins un mòtle un pauc naut, plan burrat, e metretz a còire a mièg forn, termostat sièis, quaranta cinc minutas.

En fin de coseson, vos caldrà pausar un papièr sus la còca, que siaguèsse plan daurada mas pas rastumada. Per veire se la coseson sufís, avètz pas qu'a plantar una bròca pel mièg : se sortís seca, la còca es còita.

(184 mots)